

అరణ్యపర్వతము - జ్ఞానప్రీతము

విష్ణువుర్ ధ్యానమ్

నమస్తే గణానాథాయ గణానాం పతయే నమః ।

భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనవ్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।

అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘునశ్యామం పీతకాళేయవాససమ్ ।

సానవ్వం సున్వరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

య్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యస్వం పరాయణమ్ ।

శాస్త్రం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సుంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాజ్యేతే, విరాజమానస్య, జగద్రూపాంచమవతీర్ణస్య, శ్రీమదభి-
లాండ కోటి బ్రహ్మాండ నాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణముగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యేశ్వర్యాభివృద్ధుర్థం, సర్వరిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోను
భివృద్ధుర్థం, ధర్మరూపకామమోక్షాభ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధుర్థం,
సమస్తపొప్పకయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వతి,
యథాశక్తి, ద్వాత్రింశాధ్యాయంతర్థత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మాణి సముచ్చ

కుర్వతో నాటసిద్ధిరై భవతీతి హ భారత ।
 నిర్వేదో నాత్ర కర్తవ్యః ద్వావన్యో హ్యత్ర కారణమ్ ॥ ॥32-50॥

సిద్ధిర్వాప్యథవాసిద్ధిరప్రవృత్తిరతో న్యథా ।
 బహునాం సమవాయే హి భావానాం కర్కు సిద్ధ్యతి ॥ ॥32-51॥

గుణాభావే ఘలం మ్యానం భవత్యఘలమేవ చ ।
 అనారంభే హి న ఘలం న గుణో దృశ్యతే క్వచిత్ ॥ ॥32-52॥

దేశకాలావపాయంశ్చ మంగలం స్వస్తివృద్ధయే ।
 యునక్తి మేధయా ధీరః యథాశక్తి యథాబలమ్ ॥ ॥32-53॥

అప్రమత్తేన తత్కుర్వముషదేష్టా పరాక్రమః ।
 భూయిష్టం కర్కుయోగేషు దృష్టా ఏవ పరాక్రమః ॥ ॥32-54॥

యత్థిమానవేక్షేత శ్రేయంసం బహుభిర్ముణైః ।
 సాంఘైవార్థం తతో లిష్పేత్కుర్కు చాప్రు ప్రయోజయేత్ ॥ ॥32-55॥

వ్యసనం వాస్య కాంక్షేతే వినాసం వా యుధిష్ఠిర ।
 అపి సింధోర్మిర్యాపి కిం పునర్కుర్యధర్మిణాః ॥ ॥32-56॥

ఉత్థానయుక్తః సతతం పరేషామంతరైషణే ।
 ఆనృణ్యమాష్టుతి నరః పరస్యాత్కున ఏవ చ ॥ ॥32-57॥

న త్వేవాత్మావమంతవ్యః పురుషేణ కదాచన ।
 న హ్యత్కుపరిభూతస్య భూతిర్భవతి శోభనా ॥ ॥32-58॥

ఏవం సంష్ఠితికా సిద్ధిరియం లోకస్య భారత ।
 తత్త సిద్ధిగతిః ప్రోక్తా కాలావస్థావిభాగతః ॥ ॥32-59॥

బ్రాహ్మణం మే పితా పూర్వం వాసయామాస పండితమ్ ।
 సోఉపి సర్వామిమాం ప్రాహ పిత్రే మే భరతర్భభ ॥ ॥32-60॥

నీతిం బృహస్పతిప్రోక్తాం భ్రాత్మన్నే గ్రాహయన్మరా ।
తేషాం సకాశాదత్రోషమహమేతాం తదా గృహే ॥ ॥32-61॥

స మాం రాజన్మర్గవతీమాగతామాహ సాంత్యయన్ ।
శుశ్రాషమాణమాసీనాం పితురంకే యుధిష్ఠిర ॥ ॥32-62॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే వనపర్వంతర్లత అర్జునాభిగమనపర్వణి
ద్రోషదీవాక్యే ద్వాతింశ్రోత్థాయః ॥32 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వర సాంఘిక వాచ గౌతమావాహకః

అథ క్షమాప్తార్థానా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భువేత్ ।
తత్పర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్సుతే ॥

అథ లిఖికక్షేమప్తార్థానా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయన్నాం న్యాయేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యష్టభమస్తు నిత్యం లోకాస్పమస్తాస్పుఫివో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సుర్పుర్ణాణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వ్య బుద్ధ్యత్పూనా వా ప్రకృతేస్మభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్పుకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాన్నాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేత్రథినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

